

Durmuş Hocaoğlu

“Onurlu AB Üyeliği” Tezinin Kritiği: X

Yeniçağ, “Analiz”, 08 Kasım 2005, Salı., s.12
“Analiz” Sıra No: 327; 2005-125; Kasım-04

YENİÇAĞ

Görüldüğü gibi, Avrupa Birliği’nde tek para (single currency) uygulamasına geçilmesi, ne sâdece salt ekonomik bir bütünleşme için bir vâsıta ve ne de sâdece Birlik’in “birliği” için bir sembol; adını, doğrudan doğruya “Avrupa”dan alan bu yeni para birimi, resmen ismi tescil edilmemiş yeni bir devletin hükümlerinin da sembolü, temsilcisi ve te’minâtıdır. Zira, umûmî bir prensip olarak hiç unutmamak gerekir ki, bir ülkenin parası, o ülkenin hükümlerinin sembolü ve hattâ bir bakıma kendisidir de. En kadîm çağlardan beri, her devletin “devlet” oluşunun göstergelerinden birisi, kâkimiyeti altında bulunan topraklar üzerinde tekel kuran, sâdece ve yalnız kendisinin basıp tedâvülde tuttuğu para olagelmıştır. Hattâ, Hz. Îsâ’ya atfedilen **“Sezar’ın şeylerini Sezar’a, Allah’ın şeylerini Allah’a ödeyin”** [Matta., Bab: 22., Âyet: 21] hükmünün altında yatan da budur: Roma’nın, kendilerinden vergi ödemelerini talep etmeleri üzerine, kendilerini Sezar’ın değil Allah’ın emrinde gören Havârilere, Hz. Îsâ’ya ne yapmaları gerektiğini sorduklarında, eline Roma sikkesini alan Îsâ Nebî, altın paranın üzerinde bulunan Sezar portresini göstererek, bu paranın, bu topraklarda Sezar’ın hükmünün cârî oluşunun ifâdesi olduğunu belirterek, “bedenlerimiz, yâni maddî yanımız Sezar’ın kanunlarına tâbîdir; o hâlde O’nun vergisini ödemeliyiz; ancak ruhlarımız, yâni asıl bizi biz yapan mânevî yanımız Allah’ın hükmü altındadır; siz, Allah’a inanınız ve O’na ibâdet ediniz, ancak bu dünyada da Sezar’a ve kanunlarına itaat ediniz” demiştir. İslâm tarihinde de istiklâlîni îlân eden her devletin ilk yaptığı şey, kendi adına hutbe okutmak ve para basmak olmuştur; öyleyse, parasını kaybeden bir ülkenin aynı zamanda bağımsızlığını da kaybetmek durumunda olduğunun idrâk edilmesinin gerekliliği unutulmamalıdır, hâssaten milliyetçiliği adetâ kendileriyle özdeşleştirenler tarafından.

Şu hâlde, Türkiye’nin Avrupa Birliği ile ekonomik bütünleşmesini ve onu tamamlayan siyâsî bütünleşmesini müdâfaa eden herkes gibi, Sayın Devlet Bahçeli de, işbu “bütünleşme” süreçlerinin Türkiye’ye getireceği ağır ve altından kalkılması, telâfi edilmesi imkânsız faturalarının genel bir dökümünü yapıp, açık ve seçik olarak milletin önüne koymakla mükellef bulunmaktadır; yâni mes’ele, muğlak ve müphem bir “onur” sloganı ile halledilemeyecek kadar ürkütücü bir derinlik arz etmektedir. “Avrupa Birliği’ne onurumuzla girmek” sloganının ilk bakışta etkileyici gibi görünse de biraz daha yakından bakılınca, vuzuhsuz kalışının sebebi de budur. Filhakîka, Sayın Bahçeli, bu yazı dizisinde temel referansımız olan kitabını kaleme almadan birkaç ay önce Türkiye ve Siyâset dergisinde te’lif ettiği baş makalede de aynı tezini *“Sözün kısası, Milliyetçi Hareket Partisi’nin Türkiye-Avrupa Birliği ilişkilerine bakış açısının özünü, onurlu ve adil bir ortaklık ilişkisi prensibi oluşturmaktadır. Bu temel prensibi, sadece Milliyetçi Hareket’in değil, her siyasî partinin, konuyla ilgili her entelektüel çevrenin ve medyanın benimsemesi önem taşımaktadır.”* şeklinde dile getirmekte [“Türkiye-AB İlişkilerinde Kırılma Noktaları ve Gerçekçi Bakış Açısının Önemi”, *Türkiye ve Siyaset.*, Sayı: 7, Mart-Nisan 2002., s.10] ve fakat işbu “onurlu ve adil ortaklık ilişkisi prensibi”nin ne idüğünü mufassalan ve teknik seviyede tavzih

etmediğinden, tez, muğlaklıktan kurtulamamakta ve hâliyle de kıymetten sâkıt olmaktadır. Vâkıa Sayın Bahçeli, bu cümlelerin hemen devamında AB'nin her talebine evet denemeyeceğini net bir dille deklare etmekte ve meselâ sahte Ermeni Soykırımı iddialarını şiddetle reddetmektedir ki bu elbette olumlu ve onurlu bir duruştur; ancak, yetmez, yetebilemez: Daha daha, çok daha fazlası, çok daha radikal olanı gerektir; meselâ, “Subsidiarite” prensibinin kesin ve keskin bir lisan ile reddi gibi.

“Niçin” denebilir; evet, “Subsidiarite” prensibinin reddi niçin bu derece önemli olsun ki?

Şundan: Ermeni mes'elesinin Türkiye'ye has ve aynı zamanda — elbette AB üyesi olacak bir Türkiye'nin küçültülmesi ve ayrıca Türkiye'den tarihî intikam alınması gibi sebeplere yaslanan — hasmâne bir niyetin mahsûlü olan özel bir mes'ele olmasına mukabil, Subsidiarite genel ve kuşatıcı bir ilkedir. Türkiye, çok çok zor amma, bir ihtimâl de olsa, belki, Ermeni iddialarını kabûl etmeden de AB üyesi olabilir; ama Subsidiarite'yi kabûl etmeden kat'iyyen olamaz. Yâni Ermeni sahtekârlığına karşı durmak ‘mühim’dir, amma Subsidiarite'ye karşı durmak ‘ehemm’dir ve ehemmm olan ise dâimâ mühim olanı önceler.

Zîra, Subsidiarite demek...

